



ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

Πολλοί αναγνώσται μας ζητούν να αποκτήσουν δλην την σειράν των παλαιότερων εκδόσεων του «Μπουκέτου» γιά να μην λείπει τίποτε από την βιβλιοθήκη των, καθώς και την σειράν των εκδοθέντων μέχρι τουδε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», τα όποια εινε πλήρη Έλληνικής έκλεκτικής συνεργασίας των καλύτερων Έλλήνων λογογράφων. Τα ζητούν δε εις τιμας προσιτάς ώστε να γίνουν κάτοχοι όλης της παλαιάς σειράς των «Μπουκέτου» έργων μας.

Η Διεύθυνσις του «Μπουκέτου» πρό της ομαδικής αυτής αιτήσεως ευθεθεία και έπιθυμούσα να ευχαριστήση τους αναγνώσταις του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» άπεφάσισε εις όσους προσκομίζουν εις τα γραφεία μας τα τέσσερα δελτία και λαμβάνουν τας νεωτέρας εκδόσεις μας, να παρέχη με πέντε μόνον δραχμάς διά τας Αθήνας και έξ δραχμάς διά τας επαρχίας τα έξι βιβλία :

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ Η ΜΟΝΑΡΤΗ Η ΣΟΝΙΑ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΟΝΟΣ ΠΥΜ

(ίδου τόμοι Έκαστος δρ. 5 διά τας Αθήνας
και 6 διά τας Έπαρχιας)

Και τα όκτώ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πού τιμώνται δρ. 25 πρός 5 δραχ. έκαστον διά τας Αθήνας και 6 διά τας Έπαρχιας ελεύθερα ταχυδρομικών τελών.

Διά τό εξωτερικών έπί πλέον τα ταχυδρομικά έξοδα.

Έπωφεληθήτε όλοι της ευκαιρίας και αποκτήσατε τα έργα του «Μπουκέτου» τα όποια εινε αληθινά άριστουργήματα της παγκοσμίου λογοτεχνίας.

Ειδοποιούνται όμως οι αναγνώσται μας ότι τα βιβλία αυτά πρέπει να τα ζητήσουν άπ' ευθείας από τα γραφεία μας καθ' όσον δέν θα σταλάσι εις τα κατά τόπους Πρακτορεία των έφημερίδων.

του ήταν άνήσυχια, τό βλέμμα του θολό και πυρετώδες και τό ροχα του ήταν σε άξιοβρήτητα χάλια. Έμοιαζε σαν άλη- της.

— Ποιός εινε αυτός ο νέος; Ρώτησα κάποιον.

— Εινε ένας κτίστης που τον λένε Μουσοάλινι... μου άπάντησε Ζη έδω κι' έκει, με τη βοήθεια των φίλων του. Ένας άλλος κτίστης, τον έχει τώρα στο σπίτι του. Η γυναίκα του του έκανε δυό, τρία πικιακάνα από τα σεντόνια της. Εινε άξιολύπητος αυτός ο Μουσοάλινι...

— Έγώ τότε, συνέχισε ή Μπαλαμπάνοβι, πήγα κοντά του και τον ρώτησα άν υπορούσα να τον βοηθήσω.

— Εσείς; Νά με βοηθήσετε; Μου άπάντησε άγρια. Όχι! Εόχαριστώ... Θα τα βγάλω πέρα άνός μου...»

Η άγρια ύπερηφάνεια του νεαρού Μπενίτο, έκανε όλους τους φίλους του να τον σεβάνται.

Μιά ήμερα λοιπόν, έγινε άνατος από την Άνεμάς. Ο φίλος του ο κλειδαχός ώστόσο δέν τον ξέχασε. Του έγραψε τρία γράμματα. Κ' όμως ο Ντούτε δέν του άπάντησε άκόμα. Ίσως του εινε άδύνηρη αυτή ή έπιστροφή στη τραγική και βασανισμένη νεότητά του.

ΖΩΡΖ ΣΑΛΟΝΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΓΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Έν Τάξει

Η Σκόντλαντ Γ'ιάδ άναζητούσε κάποτε έναν δολοφόνο. Τό μόνο βοηθητικό στοιχείο που είχε στα χέρια της γιά να μπορέση να τον άνακαλύψη ήταν έξ φωτογραφίες του, που παρίσταναν τον κακογόνο σε διαμορετική στάσι και άλλοιώτικη περιβολή καθεμίά.

Τέλος πληροφορηθήσαν ότι ο καταζητούμενος βρισκόταν σε μία επαρχιακή πόλι της Σκωτίας κι' έστειλαν και τις έξη φωτογραφίες στην τοπική άστυνομία γιά να την υποβοηθήσουν στην άνακάλυψη και σύλληψή του.

Έπειτα λοιπόν από τρεις μέρες ή Σκόντλαντ Γ'ιάδ έλαβε τό έξιη: τηλεγράφημα: «Ανακαλύφθηκαν τέσσερες από τους καταζητούμενους και και τους έπίσπεσε. Έλπίσουμε ν' άνακαλύψουμε και τους ύπολοίπους δυό. Θα τους λάβετε και τους έξ δεμένους!..»

Η κυρία και ο σκύλος της

Κατά τό μεσάνυχτα εισβάλλει μέσα στο άστυνομικό τμήμα ένας καλοντυμένος κύριος, άναφέρει ταραγμένος στον άστυνομικό της ύπηρεσίας ότι ή γυναίκα του είχε εξαφανιστή από τις όχτες τό πρωί και τον παρακαλεί να γίνουν ή σχετικές έρευνες.

- Τα χαρακτηριστικά της; ρωτάει ο άστυνομός. Ήταν ψηλή;
- Νομίζω... άπαντά ο σύζυγος;
- Παχιά;
- Παρπού.
- Χρώμα ματιών;
- Μά... γαλάνα.
- Ξέρετε πός ήταν ντυμένη;
- Φορούσε τό φουστάνι της; και τό καπέλλο της. Είχε μαζί της και τό σκύλο της.
- Τι είδους σκύλος ήταν.
- Φός—τεριέ. Βάρους 4 1/2 οκάδων. Είχε τέσσερες βούλες στη ράχη του. Μιά μαυροίδη βούλα άπάνο από τό άριστερό του μάτι.
- Άσπρη ουρά. Τρία κάτασπρα πόδια. Τό δεξιό μπροστικό του πόδι ήταν χρώματος μπλέ, με στίγματα. Φορούσε ένα άσημνίο περιλαίμιο με...
- Άρχουν, άρχουν αυτά, βρυχάται ο άστυνομός. Θα σας βοηθήσω... τό σκύλο!

Άστεινέοσι!...

Ένας πάστορ έπισκέπτεται έναν φυλακισμένο και του λέει:
— Φτωχό μου άνθρωπε, ή έπιθυμία του πιστού σ' έφερε έδω;
— Όχι, χριστιάνε μου! άπαντά ο φυλακισμένος. Γιά τόσο ήλιθιο με πέρασεσ ώστε άνει να μπω στην ταβέρνα θάμπα να στη φυλακή;

Έτσι κι' έτσι...

Τη στιγμή που ξεκινάει τό τραίνο από τό σταθμό ένας άνθρωπος άμαλληλασμένος, σαν τρελλός, μπαίνει σ' ένα βαγόνι στό όποίο βρισεται μία νεαρή κυρία με τό παιδάκι της. Φοβισμένη από τό παραένο ύφος του συνταξιούδου ή της, ή κυρία γιά να τον άναγκάση να φύγη του λέει:
— Κύριε, νομίζω ότι έχω υποχρέωση να σά; συμβουλίεφω ν' αλλάξετε διαμέρισμα γιατί τό κοριτσάκι μου έχει άνεμοβρογχιά!

— Δέν πειράζει κυρία μου, άπαντά ο άγνώστος. Έτσι κι' έτσι είμαι άποφασισμένος να τινάζω τα μυαλά μου στον άέρα μόλις μπή τό τραίνο μέσα στο τούνελ!

Βαγαπόντες

Κάποιος άγώρης πωλεί ένα Έλιείριο της νεότητος, τό όποιο, ο πως ίσχυρίζεται, κάνει τον άνθρωπο να ζή πολλά χρόνια.

— Κυτάξέτε με, κύριοι! φωνάζει. Είμαι άνθρωός και με γερή καρδιά κι' όμως είμαι... τ. άποπών χρόνων!

— Ειναι πραγματικός τόσο ήλικιωμένος; ρωτάει κάποιος χαζός τον νεαρό βοηθό του ψευτογιατρού.
— Δέν μπορώ να σά; τό βεβαιώσω σέ, άπαντά ο βοηθός, γιατί εινε μόλις... διακόσια χρόνια που εγγύζομαι μαζί του!

Μεταξύ φίλων.

— Δέν πιστεύω να ύπάρχη γυναίκα που να μπορη να κρατήση ένα μυστικό.

— Η δική μου λοιπόν γυναίκα μπορεί. Είμαστε παντρεμένοι δέκα χρόνια και δταν μου ζητάει χητάματα... ποτέ δέν μου λέει τί τα θέλει.

Μιά μητέρα μαλώνει τό κοριτσάκι της γιατί έδειρε μιάν άλλη μικρούλα.

— Άσφαλός, παιδάκι μου, ο Σατανάς σ' έσπρωξε να κάνης τέτοια κακή πράξι. της λέει.

— Νάι μανουόλα. άπαντά ή μικρή νεροπιασμένη, αυτός μ' έσπρωξε —άλλά, προσθέτει περήφανα, μόνη μου σέφαθηκα να της δώσω και μιά κλωσιά!